

РЕШЕНИЕ

№ 8026

гр. София, 20.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 06.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8727** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на О. Г., гражданка на Руската Федерация срещу Решение № 12483/18.08.2023 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на молбата чужденеца за предоставяне на международна закрила е отхвърлена.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен като издаден в противоречие с материалния закон. Инвокирани са доводи, затова че административният орган не е изяснил фактическата обстановка в конкретния случай и не е направил задълбочен анализ на заявените обстоятелства. Изложената от жалбоподателя бежанска история е последователна и непротиворечива. Според оспорващия, административният орган е провел една формална процедура без да изясни фактите и без да вземе предвид наведените от жалбоподателката доводи, че същата е била обект на физически, психически и сексуален тормоз от страна на бившия си партньор. Той е поставял в опасност многократно живота и здравето ѝ. Пренебрегнато е желанието ѝ да се събере и заживее с настоящия си приятел, който е българин. Инвокирани са доводи, че само посредством предоставяне на международна закрила, заплахите и посегателствата върху личността на чуждестранната гражданка, ще могат да бъдат преустановени. Посочва се, че правоохранителните органи в Руската Федерация не могат да осигурят на

оспорващата ефективна защита, поради свързаността им с организираната престъпност и корупцията. Счита, че на територията на страната ѝ по произход е налице въоръжен конфликт, което допълнително представлява опасност за нея. Множество осъдени за тежки престъпления лица са получили амнистия и са на свобода, заплашвайки така здравето и живота на останалите руски граждани.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващата се явява лично и заедно с упълномощения от нея адвокат В., който поддържа жалбата. В дадения от съда срок са представени допълнителни съображения в писмен вид.

Ответникът по жалбата, не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт Г. оспорва жалбата.

Участвалият в производството по делото представител на СГП намира жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, относно следните обстоятелства.

С молба вх. № УП22121/11.04.2023 г. до Държавната агенция за бежанците О. Г. е поискала да ѝ бъде предоставена международна закрила.

Производството е образувано с регистрирането му с регистрационен лист рег. № УП22121/11.04.2023 г.

Видно от писмо № М - 9267 от 26.05.2023 г. на Директора на Специализирана Дирекция „М” – ДАНС, Агенцията не възразява да бъде предоставена закрила на О. Г., в случай, че същата отговаря на условията по ЗУБ.

На 23.06.2023 г. с търсещата закрила е проведено интервю, резултатите, от което са обективирани в протокол рег. № УП22121 от същата дата. Оспорващата твърди, че е живяла в Испания, където си е купила неистински украински паспорт, защото сега там е война и с този паспорт можело лесно да се пътува, но на аерогара С., по време на граничната проверка, фалшификатът е бил установен. В Испания в момента живее малолетното ѝ дете, за което в момента се грижи майка ѝ. Там е била заплашвана многократно със саморазправа от бащата на детето, който е грузинец и е член на мафията. Той имал връзки навсякъде и можел да я намери и да я убие. Бил особено опасен и многократно бил осъждан и е лежал в затвора. О. Г. е живяла в Испания нелегално от 2006 г. до 2016 г., когато се върнала в Руската Федерация. След това отново заминала за Гърция, където живяла с бащата на детето ѝ, който е грузинец. Той се дрогирал и започнал да краде, но го хванали и го осъдили, след което лежал в затвора. През 2021 г. тя се върнала в Испания, но бившият ѝ партньор продължавал да я търси и да я заплашва по телефона. Твърди, че не е имала проблеми във връзка с раса, религия, пол или принадлежност към социална или политическа група в страната ѝ на произход. Посочва, че ако я депортират в Русия, бащата на детето ѝ ще я намери и тогава не знае, какво може да ѝ се случи. Той я заплашвал непрекъснато психически, но не и физически. Бил член на мафията, поради което тя не била подавала жалба в полицията.

Преценявайки събраните в хода на административното производство доказателства, Председателя на Държавната Агенция по бежанците при Министерския Съвет е намерил, че не са налице материално-правните предпоставки, предвидени в ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец или хуманитарен статут, поради което е издал

оспореното решение.

Като доказателство по делото е приета справка № ЦУ-780/06.06.2023 г., съставена от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ, относно актуалната политическа и икономическа обстановка в Руската Федерация.

За доказване на твърдените в жалбата обстоятелства, по искане на пълномощника на оспорващата беше допуснат до разпит в процесуално качество на свидетел, Д. И. К.. При проведения разпит той посочи, че познава О. Г. повече от петнадесет години. Запознали се в Испания, където работели В началото взаимоотношенията им били приятелски, но от около три години имали сериозна връзка. Работели в едно село в близост до С. и заживели заедно още в Испания. О. Г. има едно момиченце на 9-годишна възраст и се казва Н.. Според свидетеля, докато са били в Испания, той знаел, че тя има проблеми с бившия си партньор, който е баща на детето ѝ. Обаждал ѝ се е по телефона в Испания и я е тормозел. Това го знаел от нея, но не бил присъствал лично на скандали и проблеми между нея и бившия ѝ партньор. Свидетеля не го познава лично, а само го е виждал. Доколкото аз знае, тя не е подавала жалби в испанската полиция. Когато си сменила телефона, проблемите престанали. От жалбоподателката свидетелят знаел, че бившият ѝ партньор се занимава с недобри работи и е човек, който има голямо влияние. Поради извършени престъпления е лежал в затвора. Споделяла му е, че се притеснява да се обърне към органите, за да не направи той нещо лошо на нея или на детето. В момента тук в България, тя не се чувства толкова застрашена. На свидетеля не му е известно, тя да е преследвана от официалните власти в Русия. Докато са били в Испания, тя е пътувала до Русия. Там живее само брат ѝ, а майка ѝ е в Испания.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение е било съобщено на О. Г. и в присъствието на преводач, видно от положения подпис на 30.08.2023 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 07.09.2023 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че О. Г. не е доказала наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки, поради което е отхвърлил молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Според константната практика по подобни казуси молбите на гражданите на Руската Федерация за предоставяне на закрила следва да бъдат разглеждани на индивидуален принцип. Като лица в потенциален риск се определят такива, свързани с опозиционни партии и групи, активисти за правата на човека, явни и скрити противници на официалната власт, журналисти, представители на ЛГБТ организации и т.н.

В оспореното решение са обсъдени подробно изтъкнатите от О. Гаспаряндоводи, касаещи търсенето от нея право на закрила. Съдът, в настоящият му състав не може да не се съгласи с аргумента, че оспорващата не е доказала твърденията си, че ако се

завърне в Руската Федерация, животът ѝ ще бъде поставен в опасност. При проведеното интервю, не са ангажирани сигурни доказателства в тази насока. Жалбоподателката сочи, че не е имала проблеми с официалните власти и няма данни да е била преследвана, заради своята раса, религия, политическа принадлежност или народност, както и за принадлежност към определена социална група или политически убеждения. Наведени да са само хипотетични доводи, че би могла да има такива проблеми с бившия си партньор, който е баща на детето ѝ.

Съдът намира твърденията на О. Г. за недостоверни и противоречиви. На първо място не е доказано, че изобщо тя има дете. Не са приложени каквито и да е документи в тази връзка. В случай, че детето ѝ е родено в Испания, то без съмнение има акт за раждане или друг документ, доказващ неговия произход. Съдът даде възможност за предоставянето на допълнителни документи, отлагайки първото заседание по делото, но никакви допълнителни доказателства не бяха представени. Алогично е в тази връзка, да не се представи документ за раждането на детето и в така да се установи и неговия произход по бащина и майчина линия. Това е необходимо, защото според твърденията на жалбоподателката, изложени по време на интервюто, тя е живяла няколко години с бившия си партньор в Гърция, докато според показанията на разпитания свидетел, тя е живяла последните петнадесет години само в Испания, с изключение на кратки периоди, когато се връщала до Русия. Там той е виждал и бившия ѝ партньор, не присъствал на сцени на психическо или физическо насилие от негова страна спрямо оспорващата. Без ясно обяснение е и обстоятелството, че Гаспорян не е подавала жалби в полицията за евентуално предприемане на мерки срещу твърдените заплахи. Съдът намира за правдоподобно обяснението, че властите в Руската Федерация не биха предприели мерки за проверка на такова оплакване, защото са изначално корумпирани. От друга страна е още по-необяснимо обстоятелството, че жалба не е подавана в Испания – страна, за която няма данни да има системни проблеми с върховенството на правото.

Във връзка с изложеното съдът намира за абсолютно неправдоподобна бежанската история на О. Г., поради което не могат да бъдат обосновани други изводи, освен тези направени от Председателя на ДАБ.

Изложеното мотивира съдът да приеме, че по отношение на оспорващата не са налице предпоставките по чл. 8 от ЗУБ.

Няма съмнение, че в Руската Федерация има системни проблеми с върховенството на закона, със свободата на словото и със свободата на сдружаването. Налице са и данни, за множество противници на официалната власт, които се намират в затворите, след проведени съмнително справедливи съдебни процеси. Без съмнение има и упражняване на репресии над журналисти, активисти за правата на човека или защитници на хора с различна сексуална ориентация.

В разглеждания казус не се установи, оспорващата да принадлежи към някоя от изброените уязвими групи, да е била или потенциално да може да стане обект на санкции и репресии от страна на официалните власти.

Съдът се запозна с представената от административния орган справка и извърши проверка в общодостъпни източници на информация за страната по произход на търсещата закрила. На интернет-страницата, за търсене на информация за държавите по произход, поддържана от Европейската агенция за убежището, www.ecoi.net, както и в други релевантни и надеждни източници не се откриха данни за провеждане на военни действия в Руската Федерация, имащи характера на вътрешен въоръжен

конфликт, нито за други обстоятелства, от които да се направят изводи, че обстановката там достига прага на безогледно насилие над цивилното население по смисъла на чл. 15 от Директива 2011/95. Вярно е, че Руската Федерация е страна в международен въоръжен конфликт, но е общоизвестно, че той е изцяло на територията на друга държава – У., която не е държава на произход на оспорваната. Изложеното мотивира съда да приеме, че в страната на произход на жалбоподателя има условия за безопасен и нормален живот, а причините за напускането на Руската Федерация са с генезис, изключващ предоставянето на хуманитарен статут по смисъла на ЗУБ.

По изложените съображения съдът намира, че на О. Г. не следва да бъде признат хуманитарен статут, поради недоказани предпоставки за това.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Г., гражданка на Руската Федерация срещу Решение № 12483/18.08.2023 г. на Председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния Административен Съд на Република България.